

HIERONYMUS

CAROLUS

MEDIOLANENSIS
M.D.C.C.

DE SVBTLIETATE
LIBRI XXI

*Nunc deorum ab ipso deorum
genio, atque perfecti.*

IN VIRTUTE.

IN FORTITVTE.

IN GODVNE

Apud Galatianos Romae

M. D. LVIII

eisdem causis, ut dixi, ex quibus vitæ longitudo, & sapientia ipsa. Vt verò felix esset, probitate ac sapientia consulto est: simul etiã ut esset gregalis, quod etiam ad securitatẽ multum conducit. Solitaria enim animalia omnia sunt infelicissima: omnis enim felicitas, quæ est præter cõtemplationem, consuetudine habetur, qua charos nostros tuetur & fouemas, & ab illis mutuo colimur. Itaque iam manifestum est, eum elephantem simul maximum, robustissimum, longævissimum, sapientissimum, mansuetissimum, securissimũ & felicissimum omnium belluarum natura creari, quoniam scilicet quinque ex his partes erant summæ perfectionis ad imitationẽ illius summæ, quæ in Deo est: reliqua duo ad illa quinque necessaria erant. Ex quo patet hominem ipsum esse alterius generis ab omni belluarum natura disunctum, immortalẽque: quæpiam: nam ultimam perfectionem, quæ ex mortali materia confici poterat, natura elephantis largita est. Videtur autem hoc animal cum suis aliquid habere similitudinis, cauda, proboscide, cute, temperamento & moribus: irritatum enim est, aliis mite: & suis ipsi gregatim incedunt, & loca palustria diligunt, & oculos habet paruos. Ceterum suis vidiam habent unguam, elephantes quinque, digitos haud diuisos, sed solam leuiter discretos. Carent & dẽtibus anterioribus elephantes, suis habent & fulmina etiam in inferiori maxilla, non in superiore, neque in temporibus. Gerit hoc animal inimicitias maximas cum Rhinocero: hic est Indicus taurus. Corpus habet elephantis fermè magnitudine, cruribus brevioribus, colore buxo: totus testis quibusdam modo clypei armatus est à natura. In maris extremo una nominis etiam sui significatũ cornu gerit palmi longitudine paulò maius, durissimum, firmissimum, rectum atque præactum, sed quod uersus frontem torqueatur, quod quæ pugnetur exacuit. Sunt & quidam ex his qui aliud exiguum etiam cornu habeant in tergo. Refertur anno salutis M. D. XIII. delatum unum ad Lusitanie Regem Calendis Maii, quæ Rex biennio post spectaculi causa Vlyssiponæ cum elephante commisit, uicitque Rhinoceros. Adeo nihil natura uoluit omnino ab incommodis esse tutum: nam elephantem hic solus exigit, dicunt quidam & serpentem: sed societas elephantenturum ab utroque reddit, nec periculo subiacet, nisi cum casu aliqua à grege suo disungitur. Rhinocerotẽ Pausanias videt.

R. rhinoceros.

agnouit

apponit & Plinius, non tamen Aristoteles. Constat hunc longe alium esse à Monocero, cum quo solum nominis similitudine colludit. Est autem Monoceros animal rarum, equi magnitudine, pilo mustelæ simillimo, capite ceruino, in quo cornu crescit unicum, cubitorum trium longitudine, media in fronte atque rectum, in imo autem amplum, tendens in aciem. Collum breue, imba rarissima, & in alterâ tantum partem tendente, crura uelut capreolo tenacia, posteriorum exterior pars multo pilo uillosa, ungulae bifidae: in uniuersum si quis aduertat cerui naturæ non est ab similibus præter cornu illud: ferum est ualde. Nasitur in Aethiopia inter solitudines squalescentis terram, atque inter serpentes, mirumque in modum uenens cornu eius aduersari creditur.

Monoceros.

At contraria æris qualitate penitus sub Boreali polo animal nascitur, ceruo simile, cruribus anterioribus longioribus, carneam habens promiscidam, breuem tamen, cuius ungula si collo appèdatur comitiales sanare si quid aliud posse creditur. Quoniã dum hoc morbo laborat animal ipsum (nam comitiales morbo laborat) non prius excitatur, quàm ungulam posterioris pedis auri intulerit: tunc enim protinus excutitur à morbo. Timidum est & imbecille supra quàm credi possit, & ex quo cunq; minime uulnere moritur. Est enim cordis frigidissima, ac cerebri non solum frigidi, sed piruita redundantis. Habet autem cornua peculiari quadam forma prædita, & nulli ferme animali similia: nam crassa ab imo, ubi ascendunt latiora palmo sunt. Abundat apud Dacos sinuatisque regiones, uulgarique nomine magnum uocant animal. Cæterum ab Alce plurimum differt. Alces enim, ut Cæsar eum descripsit, capro similis est, & maculosa pelle, & tura sine sanctura habet. Huius uero iuncturas uidemus, & pillem ceruo similem. Sed de Alce inferius dicemus.

Magna animal.

Alce.

Animal aliud mittit Aethiopia, parte anterie uulpi per simile, cauda & posteriore cercopitheco, pedibus anterioribus humanis, auribus uesperilionis, quod crumenam habet sub ventre, qua catulos unde quaque gerit, nec dimittit nisi dum lactare uult. Mittit & India occidentalis Chiurcam è mustelino genere, quæ eodem modo filios secum fert.

Animal non ferum.

Chiurca.

In eadem Aethiopia aliud est genus bouum pilo subnigro, sed cornibus ceruinis. Sed si uelim omnia bouum genera referre, opus erit proluxiore oratione, quàm huic libro conuenit.

Bouum Aethiopicum.